

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.988 van 9 december 1999
in de zaak A. 86.111/VII-19.092.**

In zake : de v.z.w. STEENDORP LEEFRUIMTE,
gevestigd te STEENDORP-TEMSE,
Gelaagstraat 98

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

tussenkomen partij :

de n.v. ROOMKAUTER,
gevestigd te ZWIJNDRECHT,
Scheldedijk 30.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. STEENDORP LEEFRUIMTE op 13 augustus 1999 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van het besluit van de Vlaamse minister van
leefmilieu en tewerkstelling van 3 juni 1999 waarbij, na
beroep, aan de n.v. ROOMKAUTER de vergunning wordt
verleend voor het verder exploiteren van een
categorie 3-stortplaats, gelegen aan de wijk Roomkauter
te Temse (Steendorp);

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 november
1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Voorzitter
M. GYSELINCK, die verschijnt voor de verzoekende partij,
van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende
partij, en van Advocaten C. DE WOLF en M. VAN PASSEL,
die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van
14 september 1999 de n.v. ROOMKAUTER, die de begunstigde
is van bestreden vergunning, vraagt om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat
haar verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij, die tot doel heeft "het leef-, woon- en werkklimaat in Steendorp te bevorderen en alle initiatieven te nemen die daar rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking op hebben", in essentie doet gelden wat volgt :

"5.1.1. Ernstig nadeel voor Steendorp Leefruimte als Vereniging".

Het doel van de vereniging impliceert dat wordt geprobeerd Steendorp, waar zich diverse oude en huidige stortten bevinden, stortvrij te maken.

Zowel de oude stortplaatsen als de huidige categorie 3-stortplaats blijven sluikstortingen uitlokken en veroorzaken op deze manier overlast voor de nabijgelegen woongebieden.

Aan de stortplaats wordt een risico op stofhinder toegeschreven.

Ook wordt melding gemaakt van geurhinder en een rattenplaag.

In de tiende overweging werd de principiële goedkeuring gegeven om meer dan een vierde van het grondgebied Steendorp te herscheppen tot baggerspeciestort.

"5.1.2.1. Geen herstel van groengebied".

Door het bestreden besluit wordt de realisatie van de nabestemming groengebied voor lange tijd uitgesteld, gelet op het trage storttempo de voorbije jaren.

"5.1.2.2. Bestendiging niet-naleving huidige vergunning".

Het besluit van de minister bevestigt de exploitant in het feit dat hij zijn milieuvergunning niet verder hoeft na te leven, waardoor de categorie 3-stortplaats een groter risico voor mens en milieu blijft inhouden.

Daarop wordt een overzicht gegeven van een aantal vergunningsvoorwaarden uit de milieuvergunning van 15 september 1994 die niet zouden zijn nageleefd.

"5.1.2.3. Bestendiging mogelijke contaminatie met pollutanten".

De stortplaats bevat momenteel heel wat niet-inerte afvalstoffen, dit door illegale stortingen, "een lekkend vat" en een storting van 800 ton afval afkomstig van de n.v. L.O.T. TANK CLEANING uit Antwerpen.

De milieuvergunning van 5 september 1994 vermeldde dat 3 stortvakken moesten worden onderzocht en zonodig gesaneerd vooraleer voor die vakken vergunning kon worden verleend.

Het besluit van de minister maakt van die "gevaarlijke toestand" gewag, doch verplicht de exploitant niet tot maatregelen.

"5.1.2.4. Context die de negatieve milieueffecten vergroot".

Naast het stortterrein bevindt zich de steenbakkerij van de n.v. SWENDEN die voor ernstige geur- en luchtvervuiling zorgt.

"Het is niet omdat de Steendorpse bevolking dit al verdraagt dat ze er een potentieel hinderlijk en eveneens vervuilend stort ook maar wil bijnemen. Er zijn grenzen aan wat een mens redelijkerwijze kan tolereren".

"5.1.2.5. Principiële goedkeuring monostort voor baggerspecie".

Het bestreden besluit (negende en tiende overweging) bevat al een principiële goedkeuring voor een lagunerings- en baggerstortproject waardoor de procedure om de site uit te breiden en om te vormen tot een laguneringsterrein en een monostort voor baggerspecie gemakkelijker wordt. De nadelige gevolgen die hierdoor voor de Steendorpse bevolking en het Steendorpse leefmilieu ontstaan, zijn reeds grotendeels aan bod gekomen in het annulatieberoep nr. 53.663/VII-12.188 van de n.v. DREDGING INTERNATIONAL tegen het Vlaamse Gewest.

"5.1.3. Ernstige nadelen volgens het uienschil-model".

De verzoekende partij geeft telkens een uiteenzetting van het moeilijk te herstellen nadeel dat aan de omwonenden, de v.z.w. STEENDORP LEEFRUIMTE en andere verenigingen het "dorp als geheel", de gemeente Temse, de regio Waasland, de provincie Oost-Vlaanderen en het Vlaamse Gewest zal worden berokkend.

Tenslotte doet de verzoekende partij gelden dat de hiervoren omschreven nadelen (5.1.) het onmiddellijk gevolg zijn van de tenuitvoerlegging van het besluit, dat een schorsing van dat besluit ertoe zou leiden dat de mogelijke contaminatie zou worden stopgezet en de realisatie van de nabestemming kan worden aangevat, dat een annulatiearrest te laat zal komen, dat een schadevergoeding toegekend door een burgerlijke rechtbank niet voldoende zal zijn en dat de materiële en morele schade ontstaan door het bestreden besluit niet is in te schatten;

2.2. Overwegende dat voor het onderzoek van de aangebrachte aspecten van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel de Raad van State dezelfde nummering zal hanteren als deze in de uiteenzetting van de verzoekende partij weergegeven;

5.1.1. De bestreden vergunning verleent geen recht op sluikstortingen. De verzoekende partij laat na enige toelichting te geven hoe en in welke mate de exploitatie van de stortplaats voor inerte afvalstoffen aanleiding geeft tot stofhinder. De aangevoerde geurhinder en een rattenplaag zijn eveneens een loutere bewering, terwijl het niet voor de hand liggend is dat de exploitatie van een dergelijke stortplaats geurhinder en een rattenplaag kan veroorzaken.

In het bestreden besluit wordt gesteld dat de beoordeling over de voorgenomen exploitatie van een "monodeponie" voor baggerspecie zal moeten gebeuren op basis van de desbetreffende vergunningsaanvraag die nu niet aan de orde is. Een "principiële goedkeuring" voor een stortplaats voor baggerspecie kan in het bestreden besluit niet worden ontwaard. Bovendien wordt niet aangetoond hoe een vergunning voor de exploitatie van een stortplaats voor baggerspecie aan de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5.1.2.1. Er valt niet in te zien, en de verzoekende partij toont niet aan, hoe een schorsing van het bestreden besluit het nadeel gelegen in een te langzame realisatie van de nabestemming kan wegnemen.

5.1.2.2. De bestreden milieuvergunning verleent uiteraard het recht niet om vergunningsvoorwaarden niet na te leven. Nadelen die het gevolg zouden zijn van het niet naleven van vergunningsvoorwaarden zijn niet het rechtstreeks gevolg van de bestreden vergunning.

5.1.2.3. Uit een door de tussenkomende partij neergelegd stuk blijkt dat OVAM, hangende het administratief beroep, op basis van een oriënterend bodemonderzoek tot de conclusie is gekomen dat niet tot bodemsanering dient te worden overgegaan, zodat de grief van de verzoekende partij op dat punt wegvalt.

5.1.2.4. De hinder veroorzaakt door een nabijgelegen inrichting kan niet aan de bestreden beslissing worden toegeschreven. De verzoekende partij toont niet aan dat door de exploitatie van de stortplaats voor inerte afvalstoffen de bijkomende hinder dermate toeneemt dat van een ernstig nadeel gewag kan worden gemaakt.

5.1.2.5. Verwezen wordt naar hetgeen desbetreffend onder punt 5.1.1. werd gewezen.

5.1.3. De Raad van State kan ter beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel geen rekening houden met het nadeel dat niet aan de verzoekende partij persoonlijk, maar aan andere doelgroepen zou worden veroorzaakt.

Onder dit punt brengt de verzoekende partij wat haar persoonlijk betreft geen nieuwe elementen aan;

2.3. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij niet aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar persoonlijk en rechtstreeks een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen dat door een schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden voorkomen; dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen, zonder dat de door de verwerende en de tussenkomende partij

opgeworpen excepties van onontvankelijkheid moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. ROOMKAUTER in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen december 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.